

Document de ședință

A8-0077/2019

11.2.2019

RAPORT

referitor la situația de după Primăvara arabă: calea de urmat pentru regiunea
MENA
(2018/2160(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportor: Brando Benifei

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	21
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN	23
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	31
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	32

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la situația de după Primăvara arabă: calea de urmat pentru regiunea MENA (2018/2160(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere documentul intitulat „Viziune comună, acțiuni comune: o Europă mai puternică - O strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”, prezentat de Vicepreședinta Comisiei/Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) la 28 iunie 2016¹, și rapoartele din 2017 și 2018 privind implementarea acestuia,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 232/2014² al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument european de vecinătate (IEV),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 235/2014³ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument de finanțare pentru democrație și drepturile omului la scară mondială,
- având în vedere propunerea Comisiei din 14 iunie 2018 de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (COM(2018)0460),
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 18 noiembrie 2015 intitulată „Revizuirea politicii europene de vecinătate” (JOIN(2015)0050) și Raportul comun din 18 mai 2017 al Comisiei și al Înaltei Reprezentante a Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate privind punerea în aplicare a revizuirii politicii europene de vecinătate (JOIN(2017)0018),
- având în vedere comunicările comune ale Comisiei și Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru Afaceri Externe și Politica de Securitate din 8 martie 2011, intitulată „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene” (COM(2011)0200), și din 25 martie 2011, intitulată „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine” COM(2011)0303),
- având în vedere Comunicarea comună a Vicepreședintei Comisiei/Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European și Consiliu din 14 martie 2017 intitulată „Elemente ale Strategiei UE pentru Siria” (JOIN(2017)0011) și concluziile Consiliului din 3 aprilie 2017 privind Siria, care împreună constituie noua strategie a UE privind Siria,
- având în vedere prioritățile parteneriatelor încheiate între Uniunea Europeană și o serie

¹ https://eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_review_web.pdf

² [JO L 77, 15.3.2014, p. 27.](#)

³ [JO L 77, 15.3.2014, p. 85.](#)

- de țări din Orientul Mijlociu, inclusiv Egipt, Liban și Iordania,
- având în vedere Declarația adoptată cu ocazia summitului NATO din 2018,
 - având în vedere dialogul dintre NATO și țările din regiunea mediteraneeană, precum și eforturile constante de management al crizei și de cooperare în domeniul securității în regiune,
 - având în vedere Abordarea globală a UE în materie de migrație și mobilitate (AGMM),
 - având în vedere seria de orientări tematice ale UE în domeniul drepturilor omului, inclusiv privind dialogurile pe tema drepturilor omului cu țările terțe și apărătorii drepturilor omului,
 - având în vedere Orientările UE pentru promovarea și protejarea exercitării tuturor drepturilor omului de către persoanele lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI), adoptate de Consiliu la 24 iunie 2013,
 - având în vedere Comunicarea comună din 25 ianuarie 2017 a Comisiei și a Vicepreședintei Comisiei/Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate intitulată „Migrația pe ruta central-mediteraneeană - Gestionarea fluxurilor de migrație, salvarea de vieți omenești” (JOIN(2017)0004),
 - având în vedere Pactul global privind migrația,
 - având în vedere obiectivele ONU de dezvoltare durabilă (ODD),
 - având în vedere Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația pentru perioada 2015-2019, adoptat de Consiliu la 20 iulie 2015, și evaluarea sa la jumătatea perioadei, din iunie 2017,
 - având în vedere documentul de lucru comun al serviciilor Comisiei și al Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 21 septembrie 2015 intitulat „Egalitatea de gen și capacitarea femeilor: transformarea vieților fetelor și femeilor prin intermediul relațiilor externe ale UE în perioada 2016-2020”(SWD(2015)0182),
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru drepturile femeii a Adunării Parlamentare a Uniunii pentru Mediterana (APUM), intitulată „Participarea femeilor în posturile de conducere și în procesul decizional: provocări și perspective”, adoptată în cadrul celei de-a 13-a sesiuni plenare organizate în mai 2017, la Roma,
 - având în vedere Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei(CEDFF/CEDAW),
 - având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),
 - având în vedere Declarația și Platforma de acțiune de la Beijing din septembrie 1995 și Programul de acțiune al Conferinței Internaționale pentru Populație și Dezvoltare (Conferința de la Cairo) din septembrie 1994, precum și rezultatele conferințelor lor de

evaluare,

- având în vedere Rezoluția sa din 9 iulie 2015 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate¹,
 - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 9 iulie 2015 referitoare la provocările de securitate în regiunea Orientului Mijlociu și a Africii de Nord și perspectivele de stabilitate politică²,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 septembrie 2016 referitoare la relațiile UE cu Tunisia în actualul context regional³,
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 aprilie 2018 referitoare la punerea în aplicare a instrumentelor de finanțare externă ale UE: evaluarea intermediară din 2017 și viitoarea arhitectură post-2020⁴,
 - având în vedere recomandarea sa din 30 mai 2018 adresată Consiliului, Comisiei și Vicepreședintei Comisiei/Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind Libia⁵,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 noiembrie 2018 referitoare la cadrul financiar multianual 2021-2027⁶,
 - având în vedere Consiliile Acordului de asociere UE-Tunisia din 11 mai 2017 și 15 mai 2018, Consiliul de asociere UE-Algeria din 14 mai 2018 și Consiliul de asociere UE-Egipt din 25 iulie 2017,
 - având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe referitoare la Libia din 6 februarie 2017 și 15 octombrie 2018, precum și cele privind Siria din 3 aprilie 2017 și 16 aprilie 2018,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A8-0077/2019),
- A. întrucât revoltele arabe care au avut loc în regiunea MENA în 2011 au constituit un moment de ridicare a maselor împotriva regimurilor autoritare și a condițiilor socioeconomice tot mai precare; întrucât majoritatea protestatarilor erau tineri și tineri care aspirau la democrație, libertate și statul de drept, la un viitor mai bun și mai incluziv, la recunoașterea demnității lor, la o mai mare integrare socială și la perspective economice mai bune; întrucât răsturnarea unor regimuri și, în anumite cazuri,

¹ [JO C 265, 11.8.2017, p. 110.](#)

² [JO C 265, 11.8.2017, p. 98.](#)

³ [JO C 204, 13.6.2018, p. 100.](#)

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2018)0119.

⁵ Texte adoptate, P8_TA(2018)0227.

⁶ Texte adoptate, P8_TA(2018)0449.

introducerea reformelor democratice au dat naștere unor mari speranțe și așteptări;

- B. întrucât majoritatea populației din regiunea MENA are sub 35 de ani; întrucât rata șomajului în rândul tinerilor din regiune este încă printre cele mai ridicate din lume; întrucât acest fapt conduce la excluziune socială, privarea de drepturi politice și un exod al creierilor spre alte țări; întrucât toți acești factori s-au aflat la originea protestelor din 2011 și generează din nou proteste în unele țări; întrucât tinerii aflați în situații vulnerabile, fără posibilități de acțiune și perspective, pot deveni ținta mișcărilor radicale;
- C. întrucât în țările importatoare de petrol, în special, criza financiară globală, declinul prețurilor petrolului, tendințele demografice, conflictele și terorismul au agravat situația după evenimentele din 2011; întrucât modelul economic tipic acestor țări nu mai este viabil, determinând o criză a încrederii care trebuie soluționată urgent de guvernele respective, pentru a stabili un nou contract social cu cetățenii lor; întrucât impactul social din ce în ce mai accentuat al declinului subvențiilor de stat, al locurilor de muncă din sectorul public și al serviciilor publice, extinderea sărăciei și a problemelor de mediu, în special în zonele periferice și în comunitățile marginalizate, au reprezentat o sursă de tulburări continue și de proteste spontane în regiune, care probabil vor continua să se intensifice în anii următori;
- D. întrucât, la opt ani de la Primăvara arabă și de la evoluțiile politice care au determinat țările din Maghreb și Mashrek să urmeze numeroase căi evolutive din punctul de vedere al politicii și al stabilității, este în continuare esențial să se găsească modalitățile de a răspunde aspirațiilor democratice legitime și dorinței de stabilitate durabilă din regiune, precum și nevoii urgente de a crea locuri de muncă, a instaura statul de drept, a îmbunătăți condițiile de viață și a crea o securitate de durată; întrucât este important ca eforturile și poziția politică a UE ca reacție la Primăvara arabă să fie analizate și să fie evaluată capacitatea sa de a transpune politicile în practică; întrucât este esențial să se reevalueze și să se adapteze cadrul de politică al UE privind țările din vecinătatea sudică, obiectivele sale viitoare și mijloacele de a le realiza, ținând însă seama de diversitatea situațiilor din țările din această regiune;
- E. întrucât coordonarea insuficientă între statele membre și UE subminează capacitatea tuturor de a exercita o influență pozitivă în regiunile Maghreb și Mashrek; întrucât acțiunea individuală a statelor membre în regiune trebuie să fie coordonată și în sinergie cu obiectivele UE; întrucât UE trebuie să vizeze obiectivele definite la articolele 8 și 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană; întrucât UE trebuie să își crească influența politică și diplomatică; întrucât stabilitatea politică și economică pe termen lung și reziliența în regiunile Maghreb și Mashrek are o importanță strategică fundamentală pentru UE și, ca atare, necesită o abordare pe termen mai lung, integrată și orientată spre viitor în ceea ce privește cadrul de politică și obiectivele sale, în acord cu necesitățile cetățenilor din țările partenere și cu interesele strategice ale UE;
- F. întrucât politica UE pentru țările din Africa de Nord și Orientul Mijlociu are două obiective principale: să încurajeze reformele politice și economice din fiecare țară, ținând seama de caracteristicile lor specifice, și să încurajeze cooperarea regională între țările din regiune și între acestea și UE;
- G. întrucât UE ar trebui să joace un rol central în promovarea prevenirii, medierii și

soluționării conflictelor, în protecția și promovarea drepturilor omului, a statului de drept și a spațiului societății civile, precum și a unei guvernări democratice, sociale și economice juste în regiunile Maghreb și Mashrek; întrucât o societate civilă deschisă și activitatea apărătorilor drepturilor omului ca actori ai schimbărilor sociale sunt fundamentale pentru reziliența și prosperitatea regiunii pe termen lung;

- H. întrucât orice detenție aplicată ca urmare a exercitării unor drepturi sau libertăți garantate de dreptul internațional, cum ar fi libertatea de exprimare și libertatea de întrunire, constituie o detenție arbitrară, interzisă de dreptul internațional; întrucât apărătorii drepturilor omului, jurnaliștii, avocații, activiștii opoziției politice și societatea civilă în general din părți importante ale regiunii MENA sunt supuși sistematic, din ce în ce mai mult, persecuțiilor, amenințărilor, atacurilor, represaliilor, hărțuirilor judiciare, detenției arbitrare, torturii și maltratării; întrucât UE și statele sale membre trebuie să își intensifice substanțial eforturile pentru a reacționa adecvat în fața acestei probleme;
- I. întrucât în regiune există numeroase conflicte armate, mii de oameni au fost uciși sau au dispărut și milioane de persoane au fost strămutate; întrucât ISIS/Daesh și alte grupări jihadiste au comis atrocități, printre care execuții brutale și acte de violență sexuală de nedescris, răpiri, torturi, convertiri forțate și aducerea în sclavie a femeilor și fetelor; întrucât au fost recrutați copii pentru a fi folosiți în atacuri teroriste; întrucât au fost exprimate grave îngrijorări în legătură cu situația populației aflate în prezent sub controlul ISIS/Daesh și posibila folosire a acestora ca scut uman în timpul campaniei de eliberare; întrucât aceste crime pot fi calificate drept crime de război și crime împotriva umanității;
- J. întrucât, ca răspuns la evoluțiile din regiune, UE și-a revizuit politica de vecinătate în 2015; întrucât această revizuire preconizează o implicare mai mare a statelor membre în politica europeană de vecinătate (PEV);
- K. întrucât reziliența statului și a societății se numără printre prioritățile cheie ale Strategiei globale a UE; întrucât aceasta recunoaște că o societate rezilientă, caracterizată de democrație, încredere în instituții și o dezvoltare sustenabilă, stă la baza unui stat rezilient, în timp ce statele represive sunt inerent fragile pe termen lung;
- L. întrucât, pentru țările cu care UE a semnat acorduri de asociere, angajamentele obligatorii din punct de vedere juridic prevăzute în aceste acorduri, inclusiv cele referitoare la drepturile omului, ar trebui să constituie baza relațiilor și, în special, priorități ale parteneriatelor încheiate între UE și anumite țări vecine;
- M. întrucât, potrivit UNICEF, cea mai mare amenințare cu care se confruntă copiii care trăiesc în zonele de conflict din regiunea MENA este reprezentată de munca copiilor; întrucât 2,1 milioane de copii din Siria și 700 000 de copii sirieni refugiați nu au acces la educație; întrucât violența continuă și strămutările externe, dezastrele naturale, inegalitățile economice și de gen tot mai pronunțate, ratele mari ale șomajului în rândul tinerilor și nivelurile ridicate de sărăcie din mai multe țări din regiunea MENA au adus 28 de milioane de copii într-o stare în care au nevoie de asistență umanitară;
- 1. ia act cu îngrijorare de faptul că, în majoritatea țărilor, la opt ani de la revolte, majoritatea așteptărilor protestatarilor pașnici, care au sperat demnitate, drepturi ale

omului și reforme progresive sociale, economice și politice, nu au fost încă satisfăcute; recunoaște că, în unele cazuri, au existat câteva evoluții pozitive și unele câștiguri democratice au fost consolidate, dar subliniază faptul că acestea sunt încă insuficiente; condamnă încălcările persistente și continue ale drepturilor omului, ale statului de drept și ale libertăților fundamentale, precum și discriminarea la scară largă a minorităților; își exprimă grava îngrijorare cu privire la situația socioeconomică dezastruoasă din regiune și în special în legătură cu nivelurile ridicate ale șomajului (mai ales în rândul tinerilor și femeilor) și ale excluziunii sociale, care provoacă dezamăgire și la privarea de drepturi pe scară largă, în special în rândul tinerilor, împingându-i la disperare și migrație clandestină ca mijloc de evadare și făcându-i mai vulnerabili la radicalizare; subliniază că situația economică a acestor țări are un impact puternic și asupra situației lor securitare; regretă persistența corupției, a nepotismului și a lipsei de responsabilitate în regiune;

2. subliniază că prosperitatea pe termen lung a țărilor după Primăvara arabă este strâns legată de capacitatea lor de a asigura în mod activ protecția drepturilor universale ale omului și de a crea și consolida instituții democratice și transparente, care să protejeze drepturile fundamentale ale cetățenilor; își exprimă, prin urmare, îngrijorarea profundă pentru încălcările continue ale drepturilor omului, reducerea sau închiderea spațiului pentru democrație și organizațiile locale ale societății civile, inversarea progreselor realizate în ceea ce privește libertatea de exprimare - atât online, cât și offline - și libertatea de întrunire și asociere, precum și pentru reprimarea apărătorilor drepturilor omului și a rolului media - inclusiv prin utilizarea abuzivă a legislației de combatere a terorismului și a tehnologiilor de supraveghere și prin restricționarea statului de drept, în unele țări MENA; ia act cu îngrijorare de rolul special al serviciilor militare și de securitate și de responsabilitatea acestora în deteriorarea traiectoriei politice din mai multe țări în urma Primăverii arabe, precum și de controlul lor persistent și dominant asupra statului și a resurselor economice; invită, prin urmare, UE și statele membre să includă în mod adecvat această dimensiune fundamentală în relațiile lor cu regiunea MENA; solicită UE și statelor membre să colaboreze cu guvernele țărilor terțe pentru a pune capăt acestor practici și pentru a abroga legislația represivă, precum și pentru a asigura verificarea corespunzătoare a exporturilor de tehnologie de supraveghere și de asistență tehnică europene; solicită insistent UE să acorde prioritate susținerii eforturilor parlamentare și ale societății civile pentru o mai mare responsabilizare și transparență a serviciilor de securitate și militare;
3. salută eforturile continue ale UE și ale statelor membre de promovare a democrației, a statului de drept, a drepturilor omului, a libertăților fundamentale, a dezvoltării economice și a legăturii esențiale dintre democrație și o securitate viabilă în țările în care a avut loc Primăvara arabă și recunoaște complexitatea sarcinii; consideră însă că, în ciuda faptului că timp de 15 ani s-a pus accentul pe politici care au vizat țările din sudul și estul Mediteranei, în ciuda eforturilor politice reînnoite și a creșterii resurselor bugetare în urma Primăverii (sau Primăverilor) arabe, obiectivele și politicile UE nu au fost încă realizate la nivelul necesar (în unele cazuri situația chiar s-a înrăutățit) și nu a început încă un real proces de incluziune socioeconomică; subliniază că acțiunea externă a UE în ceea ce privește țările Primăverii arabe ar trebui să țină seama de realitățile de pe teren și să adapteze corespunzător strategiile politice și aplicarea lor; consideră că poziția și inițiativa insuficient de afirmate ale UE și în soluționarea conflictelor prelungite au diminuat capacitatea sa de a avea un impact diplomatic în

regiune; invită Uniunea să susțină puternic procesele de pace ale ONU pentru soluționarea conflictelor din regiunea MENA;

4. reamintește prejudiciile și suferințele cauzate de extremism și de terorism în regiune și subliniază că violența reprezintă o amenințare gravă la adresa stabilității regiunii, precum și că cooperarea cu UE și cu statele sale membre, cu respectarea deplină a dreptului internațional al drepturilor omului, rămâne de o importanță capitală pentru a învinge organizații teroriste precum Daesh și, implicit, pentru a ajuta populația din regiune să trăiască în sfârșit în pace, într-un mediu al stabilității și progresului; salută, prin urmare, inițiativele UE de combatere a amenințării teroriste în regiunea MENA; subliniază importanța consolidării capacității actorilor statali care au un rol esențial în combaterea terorismului și a extremismului violent, precum și necesitatea vitală de a pune accentul pe parteneriatele dintre autorități, tineri și comunități pentru a se ocupa de factorii subiacenți care pot determina vulnerabilitatea comunităților în fața extremismului violent și pentru a contracara cauzele profunde ale conflictului;
5. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, în ciuda investițiilor sale politice și bugetare considerabile și a impactului politic și economic continuu, UE nu a reușit să obțină o influență politică și economică reală și substanțială, impactul politicilor sale rămâne limitat și nu este percepută ca un factor de schimbare de către țările din regiune; subliniază nemulțumirea societății civile, a ONG-urilor locale și a tinerilor în general față de faptul că UE nu reușește să își concretizeze în totalitate viziunea pe teren; este preocupat de situația politică tot mai complexă din regiunile Maghreb și Mashrek și constată apariția unor noi actori politici și economici regionali și reapariția altora, cum ar fi Rusia și China, în plus față de ideile și finanțările concurente din țările din Golf și din Iran, care urmăresc obiective uneori contradictorii cu cele ale UE; solicită un angajament mai puternic din partea UE și o viziune mai fermă, pentru a-i permite să devină un actor mai central; invită Uniunea să se implice în mai multe dialoguri cu organizațiile societății civile (OSC), pentru a urma o politică care să răspundă mai bine așteptărilor tuturor actorilor democratici; subliniază că UE trebuie să se angajeze într-un dialog cu toți actorii politici din țările MENA;
6. subliniază importanța Uniunii pentru Mediterana, unicul for politic care reunește statele membre ale UE și toate țările mediteraneene; subliniază că Uniunea pentru Mediterana, care și-a celebrat recent cea de-a zecea aniversare, trebuie să aibă un rol mai important în eforturile reunite de a contracara provocările comune; ia act cu satisfacție de faptul că cel de-al treilea Forum regional al Uniunii pentru Mediterana din 8 octombrie 2018, care a marcat cea de-a zecea aniversare a Summitului de la Paris pentru Mediterana, a recunoscut utilitatea dezvoltării în continuare a interacțiunilor dintre Uniunea pentru Mediterana și alți actori din regiunea euro-mediteraneeană; invită Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și Înalta Reprezentantă să regândească și să reînnoiască radical proiectul Uniunii pentru Mediterana; încurajează utilizarea acestui proiect pentru a încuraja o cooperare mai strânsă între UE și țările mediteraneene;
7. regretă faptul că se stabilesc priorități în cadrul parteneriatelor cu diverse țări fără a pune niciun fel de condiții și în ciuda unor derapaje semnificative și continue în ceea ce privește democrația, drepturile omului și statul de drept;
8. consideră că, pentru prea mult timp, orientarea politică față de țările din Maghreb și

Mashrek a fost marcată de o abordare bazată într-o măsură prea mare pe așteptările și obiectivele UE, care nu ține seama întru totul de interesele și realitățile țărilor sale partenere, cu puține stimulente pentru aceste țări și prea puțină apropiere din partea lor, și cu o luare insuficientă în considerare a aspirațiilor populațiilor care ar trebui să beneficieze de politicile UE și a situației politice particulare din diferitele țări; regretă că eforturile inițiale de după Primăvara arabă (sau Primăverile arabe) pentru a introduce o condiționalitate strictă și stimulente pentru realizarea obiectivelor în țările beneficiare prin intermediul principiului „mai mult pentru mai mult” nu au condus la creșterea influenței UE în ceea ce privește capacitatea sa de a promova schimbări reale în domeniile democrației, statului de drept, drepturilor omului și libertăților fundamentale și dezvoltării economice și sociale în majoritatea țărilor; subliniază că PEV se caracterizează prin diferențiere și un nivel ridicat de apropiere de ambele părți, recunoscând diferitele niveluri de angajare și reflectând interesele fiecărei țări cu privire la natura și elementele centrale ale parteneriatului său cu Uniunea; solicită o aplicare mai consecventă a principiului „mai mult pentru mai mult”, prin definirea obiectivelor concrete și a criteriilor de referință pentru un sprijin crescut la nivel de politici, programe și proiecte în cadrul relațiilor bilaterale; reamintește că obiectivul democratizării poate fi realizat într-o manieră viabilă doar dacă este urmat pe deplin în toate țările vizate, atât în zonele urbane, cât și, în special, în zonele rurale; subliniază că stabilitatea susține dezvoltarea democrației și că un proces de pregătire bine planificat, care ar trebui să includă o consultare amplă, cu includerea grupurilor și a liderilor societali relevanți, va ajuta la atingerea acestui obiectiv; subliniază, de asemenea, că democratizarea favorizează dezvoltarea economică și consolidează statul de drept;

9. recunoaște eforturile inițiale ale SEAE și ale Comisiei, în cooperare și dialog cu Parlamentul European, pentru a reforma substanțial cadrul de politică al UE pentru țările Primăverii arabe, în vederea consolidării capacității sale de influență politică în regiunile Maghreb și Mashrek; evidențiază Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene și valoarea sa adăugată în ceea ce privește potențialul de realizare a unor sinergii în acțiunile la nivelul UE, bazându-se pe dialogul politic, economic și social, accentuând mai mult legătura dintre dezvoltarea socioeconomică și o securitate viabilă și asigurând un sprijin și o implementare adecvate prin intermediul instrumentelor financiare pentru acțiunea externă a UE; ia act de revizuirea din 2015 a PEV, care a avut ca scop luarea în considerare a situațiilor schimbătoare din regiune; insistă asupra importanței unei raportări anuale detaliate, pentru fiecare țară în parte, privind aplicarea PEV; reamintește, de asemenea, sprijinul important din partea Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) pentru transpunerea în practică a Cadrelor strategice și Planului de acțiune ale UE privind drepturile omului și democrația, a orientărilor sale privind drepturile omului și a strategiilor de țară, care a permis UE să acționeze mai strategic în acest domeniu și a asigurat o mai mare responsabilizare, vizibilitate și eficiență;
10. subliniază necesitatea de a găsi cea mai eficientă modalitate de utilizare a resurselor disponibile pentru a optimiza impactul acțiunii externe a UE, care ar trebui realizată prin coerența și complementaritatea instrumentelor de finanțare externă ale Uniunii;
11. subliniază complexitatea unei reacții adecvate la fluxurile de migranți și refugiați din și prin regiunile Maghreb și Mashrek, a unei perspective asupra migrației axată pe securitate, a provocării terorismului și a preocupărilor legitime cu privire la fragilitatea

anumitor state din regiune; subliniază, de asemenea, necesitatea de a lua mai mult în considerare imperatiile schimbărilor climatice și provocările generate de absența coeziunii abordărilor statelor membre; este preocupat de faptul că acești factori fac ca acțiunea UE în raport cu această regiune să se bazeze excesiv pe o ideologie a stabilității pe termen scurt, ignorând astfel alte aspecte importante; consideră că, atunci când stabilitatea și securitatea devin obiectivele predominante, ele conduc la o viziune politică pe termen mai scurt și lipsită de perspective și privează acțiunea UE de reafirmare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale de intensitatea necesară; reamintește că promovarea rezilienței statului și a societății în ansamblu nu ar trebui să conducă la continuarea unor regimuri autoritare; reiterează faptul că drepturile omului nu sunt subordonate acțiunilor de control al migrației sau de combatere a terorismului și este convins că o stabilitate credibilă și coerentă și o politică viabilă de securitate nu pot fi realizate decât prin urmărirea unor interese și principii pe termen mai lung, cum ar fi o dezvoltare economică și socială incluzivă și benefică și consolidarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dintr-o perspectivă centrată pe uman, care să țină seama de problematica conflictelor; reamintește, de asemenea, că stabilitatea pe termen lung a acestor țări nu poate fi obținută decât printr-o relație echilibrată între exigențele securitare și dezvoltare, bazată pe statul de drept și drepturile omului;

12. solicită UE să abordeze cauzele profunde ale migrației, cum ar fi conflictele, problemele de mediu, sărăcia extremă și excluziunea socială și să reorienteze cooperarea politică către un parteneriat mai echilibrat și mai echitabil cu regiunea MENA, centrat pe politicile de tineret și pe investițiile în întreprinderile mici și mijlocii (IMM) locale;
13. remarcă faptul că unele țări găzduiesc milioane de refugiați, dintre care majoritatea sunt femei și copii care trăiesc în sărăcie, ceea ce exacerbează violența domestică, prostituția femeilor și a fetelor, căsătoriile forțate ale copiilor și munca copiilor în comunitate;
14. invită instituțiile europene, statele sale membre și agențiile naționale de dezvoltare să facă eforturi pentru a asigura o poziție europeană unificată față de regiune, concentrându-se pe interesul nostru comun, pentru a asigura o strategie europeană unică și coerentă, cu scopul de a concretiza pe deplin potențialul UE de promotor major al reformelor democratice, economice și sociale;
15. constată cu deosebită îngrijorare faptul că societatea civilă și apărătorii drepturilor omului din regiunea MENA se confruntă cu tot mai multe amenințări, represalii, acte de hărțuire judiciară, detenție arbitrară, tortură și maltratare și cu alte forme de persecuție; subliniază că activitatea apărătorilor drepturilor omului este esențială pentru dezvoltarea și stabilitatea regiunii pe termen lung; își reiterează, în acest context, solicitarea de implementa integral Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului; subliniază necesitatea ca liderii și diplomații UE și ai statelor membre de la toate nivelurile să aducă în atenția guvernelor țărilor terțe cazurile apărătorilor drepturilor omului aflați în pericol, inclusiv, atunci când este adecvat, prin declarații publice, demersuri și dialoguri periodice, întâlniri cu apărătorii, vizitarea celor aflați în detenție și observarea proceselor lor; subliniază că UE și statele membre să își crească finanțarea și capacitatea mobilizate pentru apărătorii drepturilor omului aflați în situații de risc, prin intermediul granturilor de urgență, precum și prin susținerea mecanismelor de protecție a societății civile, cum ar fi ProtectDefenders.eu; salută eforturile consecutive ale Fondului European pentru Democrație de promovare a democrației și respectării

drepturilor și libertăților fundamentale ale omului în vecinătatea sudică a UE; insistă că UE și statele sale membre trebuie să urmărească în mod activ să interacționeze cu cei mai vulnerabili apărători ai drepturilor omului și actori ai societății civile din regiune, inclusiv cu cei din regiunile periferice și rurale, cu apărătorii drepturilor persoanelor LGBTI și ale populațiilor indigene, ai drepturilor în materie de mediu și funciare și ai drepturilor refugiaților și ale lucrătorilor, precum și cu femeile, care se confruntă cu riscuri și amenințări specifice pe motiv de gen;

16. salută conceptul de co-apropriere propus de politica europeană de PEV revizuită; este preocupat, cu toate acestea, de riscul de a le permite regimurilor autoritare din anumite țări partenere să selecteze priorități în funcție de programul lor național, în loc să înregistreze progrese pe calea democratizării; subliniază, prin urmare, importanța unui cadru de politică și a unor sinergii pe termen lung în programarea pentru țările Primăverii arabe pe baza supremației democrației, a includerii tuturor forțelor politice democratice și a supremației legii, a drepturilor omului și a valorilor fundamentale; reiterează că accentuarea acestor aspecte, crearea unui climat economic atractiv și susținerea unor reforme pozitive este în interesul țărilor partenere și al populațiilor lor, dar și al UE, și solicită condiționalități mai puternice în cazul încălcării sistematice ale drepturilor omului de către autorități; reamintește că țările partenere care sunt dispuse să realizeze reforme, să stabilească un dialog politic mai strâns și să realizeze mai multe ar trebui să beneficieze de noi stimulente și de sprijin, în concordanță cu aspirațiile și angajamentele lor, și solicită, în acest sens, o abordare bazată pe performanță, dialog incluziv și priorități clare; insistă asupra faptului că, în cazurile unor încălcări sistematice ale drepturilor omului de către autorități, asistența financiară a UE ar trebui redirecționată spre societatea civilă locală;
17. susține aspirațiile tuturor persoanelor din regiunea MENA, printre care majoritatea tinerilor, care doresc țări libere, stabile, prospere, incluzive și democratice, care să își respecte angajamentele naționale și internaționale referitoare la drepturile omului și la libertățile fundamentale; salută procesele democratice din regiune și parteneriatul susținut cu UE; solicită UE să țină seama de acest lucru în toate domeniile sale de politică, pentru a crește coerența și a sprijini țările partenere într-un mod mai eficient; subliniază că, pentru ca orice transformare politică să fie pe deplin viabilă, este important și necesar să se ajungă la o acceptare a trecutului și, în acest context, subliniază importanța activității comisiei independente „Adevăr și demnitate” din Tunisia, care este un exemplu pentru întreaga regiune;
18. regretă faptul că, în anumite cazuri, cooperarea bilaterală judiciară și de anchetă în cazurile de detenție, violențe sau deces al cetățenilor UE a fost insuficientă, precum în cazul cercetătorului italian Giulio Regeni; consideră că este esențial să se asocieze o colaborare suplimentară în alte sectoare cu îmbunătățiri substanțiale în acest domeniu;
19. este convins că, în cazul în care condițiile pentru negocierea acordurilor de liber schimb aprofundat și cuprinzător, condiționată de progresul democratic, nu sunt încă stabilite sau nu corespund aspirațiilor țărilor respective, UE ar trebui să ofere un acces extins la comerț și investiții sustenabile, în special în beneficiul populațiilor și economiilor din sudul Mediteranei, susținând capacitățile de producție, modernizarea infrastructurii și crearea unui mediu economic atractiv, cu accent pe piețele interne și regionale, promovând munca decentă, protecția socială și o dezvoltare socioeconomică

incluzivă;

20. consideră că, întrucât UE nu reușește să prezinte o viziune orientată spre viitor, bazată pe drepturi și axată pe oameni pentru politica sa în domeniul migrației și al azilului, există un risc din ce în ce mai mare ca unele țări din regiune să utilizeze izolarea migrației și rolul lor în aceasta, pentru a obține o mai mare influență în dialogul lor politic și tematic cu UE; consideră că ar trebui acordată mai multă asistență țărilor din regiunea MENA pentru a face față afluxului de imigranți din Africa Subsahariană și salută, în acest context, eforturile UE pentru a combate cauzele profunde ale migrației, însă reamintește că vor fi necesare mai multe eforturi pentru ca acest demers să fie încununat de succes; consideră că este important ca partenerii din regiunea MENA să fie implicați în aplicarea unor soluții comune la probleme precum combaterea traficului de ființe umane; este preocupat însă de posibila instrumentalizare a politicii externe a UE ca „gestionare a migrației” și subliniază că toate încercările de a colabora cu țările din regiune după Primăvara arabă, inclusiv cu țările de origine și de tranzit, pe probleme de migrație trebuie să fie însoțite de îmbunătățirea situației drepturilor omului din țările respective, precum și de respectarea de către acestea a dreptului internațional în domeniul drepturilor omului și al refugiaților; subliniază că provocarea reprezentată de fluxurile migratorii este o provocare comună pentru țările din regiunea MENA (țări de origine și de tranzit) și pentru cele din Uniune (țări de destinație); subliniază, în plus, importanța unui cadru politic care să promoveze integrarea democratică, politică și socioeconomică ca factori de consolidare reciprocă, inclusiv în ceea ce privește promovarea condițiilor pentru o viață demnă, în condiții de siguranță, a populațiilor din regiune și reducerea strămutărilor forțate;
21. subliniază riscul ca acțiunea UE pentru regiune și abordarea urmărită de statele membre prin relațiile bilaterale să fie subminată de abordările necoordonate și unilaterale, iar capacitatea UE de a produce un impact politic să se piardă; salută, în acest context, propunerea Președintelui Comisiei de a merge dincolo de unanimitatea în deciziile Consiliului în domeniile politicii externe și de securitate comune, deoarece ar putea ajuta UE să aibă un mesaj unitar, să fie unită într-o strategie clară și să aibă o mai mare influență în relațiile sale externe; consideră că implicarea mai puternică a statelor membre în PEV, preconizată în revizuirea PEV din 2015, deși pozitivă, trebuie realizată mai bine; subliniază importanța și profunzimea legăturilor dintre mai multe state membre și popoarele lor și numeroase țări sud-mediteraneene; invită, în acest context, statele membre ale UE să consolideze coordonarea acțiunilor lor în regiune și să găsească modalități mai eficiente de acțiune;
22. invită Uniunea și statele membre, ținând seama de acquis-ul UE în materie de combatere a corupției, să își consolideze programele de cooperare judiciară cu țările partenere din regiune, pentru a promova schimbul de bune practici și a crea un arsenal juridic eficace în lupta împotriva corupției; consideră că reformele administrației și sectorului public din vecinătatea sudică ar trebui să constituie o prioritate, împreună cu lupta împotriva corupției, și ar trebui urmărite prin creșterea resurselor financiare, prin consolidarea capacităților și printr-o cooperare mai strânsă cu statele membre, precum și prin susținerea actorilor societății civile în domeniile combaterii corupției, transparenței și responsabilizării;
23. reiterează că promovarea și protecția drepturilor omului, a democrației și a statului de

drept se numără printre principiile fundamentale ale politicii externe a UE; își exprimă îngrijorarea cu privire la continuarea vânzărilor de arme și de echipamente de securitate de către statele membre, inclusiv de tehnologii de supraveghere utilizate pentru represiunea internă, unor autorități din regiune care nu respectă drepturile omului și dreptul umanitar internațional; invită insistent statele membre să respecte strict Poziția comună a Consiliului 2008/994/PESC din 8 decembrie 2008, care definește norme comune privind exporturile de tehnologie și echipament militar¹ și care prevede, printre altele, că licențele de export trebuie refuzate în cazul în care există un risc evident ca tehnologia sau echipamentele militare care urmează să fie exportate să fie utilizate pentru represiune internă sau pentru comiterea unor încălcări grave ale dreptului umanitar internațional; își reiterează poziția, stabilită în amendamentele la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui regim al Uniunii pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice și tranzitului în ceea ce privește produsele cu dublă utilizare², adoptate la 17 ianuarie 2018; invită insistent statele membre ale UE să acorde cea mai mare importanță acestui dosar în încercarea de a ajunge la un acord în cadrul Consiliului;

24. consideră că prioritățile de parteneriat convenite între UE și țările partenere în cadrul PEV ar trebui să facă trimitere explicită la acordul relevant de asociere, în special la clauza privind drepturile omului, garantând faptul că drepturile omului constituie un aspect esențial și transversal al priorităților de parteneriat convenite, care trebuie dezbătut la toate nivelurile, în special la cel mai înalt nivel politic, și să nu se limiteze la reuniunile de nivel inferior ale subcomitetelor;
25. solicită o mai mare incluziune și o mai mare implicare a societății civile locale în identificarea nevoilor din țările partenere; salută eforturile depuse de SEAE și de Comisie pentru a extinde sfera de acțiune a societății civile și a include sectorul privat și le încurajează să facă mai mult în acest sens; subliniază necesitatea de a asigura participarea unor reprezentanți independenți ai societății civile, incluzând grupurile neînregistrate de apărare a drepturilor omului și apărătorii drepturilor omului, și regretă faptul că acest lucru este îngreunat mai ales în cazurile în care dialogul și sprijinul trebuie să treacă prin agenții controlate de guverne sau se axează exclusiv pe organizații progubernamentale; consideră că UE ar trebui să faciliteze accesul la fondurile disponibile pentru organizațiile mai mici și locale ale societății civile, inclusiv pentru partenerii sociali, să simplifice procedurile de cerere și să se concentreze asupra organizațiilor locale ale societății civile; subliniază percepția răspândită în rândul interlocutorilor locali din rândul societății civile cu privire la faptul că UE se concentrează îndeosebi pe marile organizații internaționale ale societății civile; invită UE să investească mai multe resurse în promovarea întăririi capacităților organizațiilor locale ale societății civile și în facilitarea parteneriatelor consolidate dintre acestea și marile organizații internaționale ale societății civile, precum și în îmbunătățirea capacității partenerilor sociali de a purta un dialog social cu guvernul, în vederea creșterii gradului de asumare a responsabilității la nivel local;
26. invită SEAE să își intensifice eforturile pentru schimbul de bune practici în ceea ce

¹ JO L 335, 13.12.2008, p. 99.

² JO C 458, 19.12.2018, p. 187.

privește rolul femeilor în viața publică;

27. subliniază că implicarea și autonomizarea femeilor în sfera publică, politică, economică și culturală în țările din regiunea MENA este esențială pentru instaurarea stabilității, a păcii și a prosperității economice pe termen lung; subliniază că, în țările în care Primăvara arabă a condus la conflicte continue, implicarea femeilor în procesul de pace și în mediere este esențială pentru recrearea unei societăți non-violente; consideră că accesul femeilor la educație, cu sprijinul organizațiilor societății civile, alături de egalitatea de gen, sunt primordiale pentru realizarea acestui obiectiv;
28. subliniază faptul că o consolidare a autorităților locale contribuie la răspândirea democrației și a principiilor statului de drept; solicită, prin urmare, încurajarea proceselor de descentralizare și consolidarea mijloacelor de acțiune ale regiunilor, prin sporirea autonomiei locale; încurajează și susține parteneriatele cu statele membre ale UE, precum și proiectele de cooperare descentralizată derulate de autoritățile locale din statele membre pentru dezvoltarea guvernării municipale și regionale în țările din regiune;
29. reamintește importanța asigurării unei vizibilități adecvate a eforturilor, asistenței și investițiilor UE în regiune, prin intermediul unei comunicări strategice consolidate, al diplomației publice, al contactelor interumane, al diplomației culturale, al cooperării în materie educațională și academică și al activităților de sensibilizare pentru promovarea valorilor Uniunii; solicită, în special, reintroducerea mandatului de reprezentant special al UE pentru Mediterana de Sud, care ar reprezenta avangarda implicării UE în regiune și ar oferi UE o vizibilitate mai mare;
30. consideră că, pentru a spori capacitatea UE de a realiza un impact politic și politic și pentru a promova asumarea răspunderii și sprijinul larg din partea țărilor beneficiare, fiecare delegație a UE ar trebui să consulte regulat experți și reprezentanți ai OSC și, în special, să înființeze consilii consultative la nivel înalt care să reflecte diversitatea socială, economică și politică a țării în cauză și să includă lideri din sfera economică, mediatică, culturală, universitară, a societății civile și lideri proeminenți ai tineretului, precum și partenerii sociali și apărătorii drepturilor omului majori din țara respectivă, și să aducă contribuții în ceea ce privește prioritățile politice și arhitectura de politică elaborată de UE;
31. este convins că tinerii ar trebui să fie o prioritate principală a acțiunii UE în regiune, cu o abordare intersectorială; solicită ca politicile pentru tineret să fie integrate în toate politicile Uniunii în regiunea MENA; consideră că este esențială conceperea unor soluții durabile adecvate dimensiunii provocărilor legate de ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor și subliniază importanța promovării locurilor de muncă decente, a antreprenoriatului și a oportunităților de activități independente; propune, în acest context, ca fiecare delegație a UE să înființeze consilii informale de tineret, care să fie compuse din lideri tineri din domeniul politic, social, economic, mediatic, cultural și al organizațiilor societății civile, pentru a oferi idei și consiliere privind prioritățile politice și capacitatea politicilor UE de a avea un impact în țara lor și pentru a introduce un element suplimentar de responsabilitate în ceea ce privește opțiunile de politică; invită familiile politice europene și grupurile de reflecție să se angajeze în schimburi mai intense cu tineri locali activi din țările MENA, cu scopul de a promova capacitarea,

formarea și întărirea capacităților acestora, pentru a le permite să candideze la alegerile locale și să devină noi actori ai schimbării pozitive în țările lor;

32. solicită UE să își sprijine partenerii în eradicarea cauzelor profunde ale radicalizării, precum sărăcia, șomajul, excluziunea socială și politică și incapacitatea societății de a răspunde nevoilor indivizilor și de a crea oportunități pentru tineri, printr-o cooperare consolidată cu regiunea MENA, centrată pe oameni, în special pe tineri; invită UE să sprijine accesul tinerilor la antreprenoriat, de exemplu încurajând și susținând investițiile în startup-uri; consideră că acțiunea UE legată de această regiune ar trebui să pună un accent mai mare pe o dezvoltare economică și socială incluzivă, pentru a promova crearea de locuri de muncă, capacitatea de inserție profesională a tinerilor, introducerea unor cursuri de formare adaptate mai bine pieței muncii și reformele în domeniul drepturilor lucrătorilor, alături de reforme care să creeze sisteme universale de protecție socială puternice, acordând o atenție deosebită grupurilor celor mai vulnerabile; invită UE să investească mai multe resurse în măsurile de îmbunătățire a accesului la servicii esențiale de calitate pentru toți, cum ar fi educația și asistența medicală, și să-și intensifice eforturile de consolidare a dialogului social, precum și de promovare a reformelor legislative legate de libertatea de asociere, de întrunire pașnică și de exprimare, libertatea presei, lupta împotriva corupției și asigurarea accesului la resurse și informații ca ingrediente esențiale pentru stabilitate și pentru o societate deschisă, dinamică și rezilientă;
33. este extrem de îngrijorat de escaladarea tensiunilor din regiune; denunță instrumentalizarea diferențelor religioase pentru a alimenta crizele politice și războaiele sectare;
34. invită UE să susțină puternic țările din regiunea MENA în lupta împotriva pericolelor de radicalizare religioasă la care sunt expuși în mod deosebit tinerii inactivi;
35. consideră că sunt necesare mecanisme pentru a pune capăt finanțării terorismului prin intermediul unor entități offshore în care sunt implicate state și instituții financiare, precum și pentru a pune capăt traficului de arme și vânzării și cumpărării de resurse energetice și materii prime de care profită grupările teroriste;
36. subliniază provocările reprezentate de schimbările climatice, deșertificare și deficitul de apă care afectează profund regiunea; încurajează puternic decidenții politici și actorii din UE și din regiunea MENA să-și intensifice cooperarea cu țările partenere, inclusiv cu autoritățile locale și OSC, cu privire la securitatea energetică, promovând energiile regenerabile, energia sustenabilă și eficiența energetică, pentru a contribui la aplicarea Acordului de la Paris; subliniază oportunitatea de care dispune regiunea de a avansa în tranziția sa energetică prin exploatarea sporită a surselor de energie regenerabile, care prezintă un mare potențial economic pentru multe dintre țările MENA; subliniază oportunitățile de dezvoltare durabilă și de creare de locuri de muncă pe care le-ar aduce această dezvoltare, precum și posibilitățile de cooperare regională în domeniul energiei și al schimbărilor climatice; subliniază, în acest context, oportunitatea creată de recente descoperiri ale rezervelor de gaze naturale din estul Mediteranei pentru toate țările implicate;
37. subliniază faptul că deschiderea sectorului privat și continuarea procesului de diferențiere a economiilor pot contribui la crearea locurilor de muncă atât de necesare în

zonă, în special pentru tineri și femei; salută semnele pozitive de redresare a sectorului turismului din zonă, recunoaște potențialul deosebit al acestuia în promovarea creșterii durabile și a oportunităților de ocupare a forței de muncă și invită UE să acorde o atenție specială și să sprijine zonele afectate de provocări legate de infrastructură și/sau de securitate; invită UE să își crească sprijinul pentru țările mai dispuse să avanseze în ceea ce privește democratizarea, statul de drept, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin utilizarea tuturor instrumentelor financiare disponibile, de la asistența macrofinanciară la IEV, Planul european de investiții externe și noul Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională Fondul european pentru investiții externe (IVCDICI);

38. reamintește necesitatea de a exploata într-o măsură mai mare potențialul în mare măsură neexploatat de inovare și dinamism al sectorului privat din regiune; încurajează UE să-și intensifice dialogul și asistența financiară și tehnică în acest sens; salută inițiative precum Startup Europe Mediterranean (SEMED), care urmăresc cartografierea și crearea unei rețele între startup-uri, investitori, universități, instituții de cercetare și factorii de decizie politică de pe cele două maluri ale Mediteranei, ca acțiuni esențiale pentru stimularea cooperării în domeniul inovării, creării de locuri de muncă și dezvoltării economice sustenabile;
39. subliniază importanța corelării tuturor reformelor și investițiilor, precum și a acțiunii UE în regiune, cu realizarea ODD și a dezvoltării durabile în general;
40. reamintește valoarea adăugată a diplomației parlamentare și a reuniunilor interparlamentare bilaterale periodice organizate de Parlamentul European cu omologii săi din vecinătatea sudică, ca instrument pentru schimburi de experiență și pentru promovarea înțelegerii reciproce; subliniază importanța comisiilor parlamentare mixte în acest context, ca instrument unic de formulare a unor politici comune ambițioase între UE și partenerii săi cei mai apropiați; încurajează parlamentele naționale din UE să organizeze reuniuni interparlamentare bilaterale în cadrul PEV; subliniază încă o dată că partidele politice din parlamentele naționale și Parlamentul European pot juca un rol în acest sens; consideră că dialogul dintre Parlamentul European, parlamentele naționale din UE și parlamentele din vecinătatea sudică ar putea constitui o oportunitate foarte valoroasă de a promova dialogul și cooperarea regionale în vecinătatea sudică; evidențiază, în acest context, rolul important pe care l-ar putea avea Adunarea Parlamentară a Uniunii pentru Mediterana ca for pentru redinamizarea integrării regionale și a unui program politic și economic ambițios pentru această organizație; remarcă suprapunerea dintre Adunarea Parlamentară a Uniunii pentru Mediterana și Adunarea Parlamentară pentru Mediterana; consideră că Adunarea Parlamentară a Uniunii pentru Mediterana ar trebui să joace un rol mai important în cadrul regional al Uniunii pentru Mediterana, asigurând transparența și controlul parlamentar al activităților Uniunii, în special a proiectelor desfășurate sub egida acesteia;
41. subliniază faptul că femeile pot fi vectori puternici ai promovării și instaurării păcii, ai soluționării conflictelor și ai stabilizării și evidențiază rolul lor capital în prevenirea radicalizării și în combaterea extremismului violent și a terorismului; reamintește că implicarea femeilor la toate nivelurile proceselor decizionale în conceperea și implementarea acestor strategii contribuie la eficacitatea și sustenabilitatea politicilor și programelor; invită Comisia și statele membre să sprijine femeile din regiunea MENA și

organizațiile care le apără și le promovează drepturile; subliniază necesitatea unui acces facil la justiție și a unei justiții de tranziție, acordând o atenție specială femeilor care au suferit violențe sexuale în contextul conflictelor;

42. reiterează solicitarea Adunării Parlamentare a Uniunii pentru Mediterana de a promova un proiect de hartă euro-mediteraneeană a disparităților de gen, care să includă o analiză a ratelor de reprezentare a femeilor în parlamentele naționale și regionale, precum și în instituțiile locale; consideră că atât Comisia pentru drepturile femeii a acestei adunări parlamentare, cât și Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen a Parlamentului European ar trebui să fie informate anual cu privire la indicatorii de inegalitate de gen în regiunea euro-mediteraneeană;
43. subliniază faptul că drepturile femeilor, capacitatea acestora, egalitatea de gen, drepturile copiilor, libertatea de religie și de convingeri și dreptul la nediscriminare al minorităților etnice și religioase și al grupurilor vulnerabile, inclusiv al persoanelor cu dizabilități și al persoanelor LGBTQI sunt drepturi fundamentale și principii fundamentale ale acțiunii externe a UE;
44. solicită consolidarea dimensiunii egalității de gen și a drepturilor femeii în cadrul PEV, în conformitate cu prioritățile PEG II; salută reformele recente aprobate în unele țări cu privire la chestiuni precum absolvirea de răspundere a violatorilor care se căsătoresc cu victimele, violența împotriva femeilor și drepturile de succesiune; solicită aplicarea fermă a acestor legi; este preocupat, cu toate acestea, de faptul că - în general - situația femeilor nu s-a îmbunătățit în majoritatea țărilor Primăverii arabe; subliniază că implicarea și capacitatea femeilor în sfera publică, politică, economică și culturală în țările din regiune este esențială pentru promovarea stabilității, a păcii și a prosperității economice pe termen lung; consideră că accesul femeilor la educație este esențial pentru realizarea acestui obiectiv; își exprimă însă îngrijorarea cu privire la faptul că nivelul participării femeilor pe piața muncii din regiune este unul dintre cele mai scăzute din lume, conducând la excludere socială și la o pierdere substanțială pentru întreaga economie; subliniază importanța abordării acestei probleme ca o componentă fundamentală a unei creșteri economice sustenabile și a coeziunii sociale; constată, de asemenea, că apărătorii drepturilor femeilor se confruntă cu detenție arbitrară, hărțuire judiciară, campanii de denigrare și intimidare;
45. denunță persecuția la scară largă a persoanelor LGBTI și a apărătorilor drepturilor LGBTI din regiunea MENA, inclusiv hărțuirea judiciară, atacurile fizice și campaniile de denigrare; invită Comisia, Parlamentul European și statele membre să apere în mod activ și consecvent indivizibilitatea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor LGBTQI, în cadrul cooperării lor cu statele MENA, și să sublinieze că aceste drepturi trebuie să fie menținute prin practica statului și prin legislație;
46. invită țările MENA să contribuie în mod activ la combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor; invită țările MENA să semneze și să ratifice Convenția de la Istanbul, ca mijloc de combatere a violenței împotriva femeilor și a fetelor, inclusiv a violenței domestice și a mutilării genitale a femeilor (MGF); solicită, în special, țărilor care nu au făcut încă acest lucru să își revizuiască legislația, adăugând conceptul de violență sexistă și de crimă de onoare, sancționând penal inclusiv amenințările și impunând pedepse mai severe pentru toate aceste crime;

47. invită țările din regiunea MENA să implementeze Planul de acțiune de la Beijing pentru accesul femeilor la educație și sănătate ca drepturi fundamentale ale omului, inclusiv accesul la planificarea familială voluntară și la sănătate sexuală și reproductivă și la drepturile aferente, cum ar fi accesul la contracepție gratuită, avorturi legale și în condiții de siguranță, precum și la educație sexuală și relațională pentru fete și băieți;
48. își exprimă îngrijorarea cu privire la accesul la serviciile publice de sănătate, în special de sănătate sexuală și reproductivă, cu precădere pentru femeile și fetele din zonele rurale;
49. solicită insistent acestor țări să ratifice și să ridice toate rezervele existente în privința CEDAW; solicită insistent acestor țări să ia măsurile necesare pentru a consolida egalitatea de gen în societate, de exemplu prin adoptarea unor planuri naționale de acțiune care să includă măsuri efective pentru egalitatea de gen, în parteneriat cu actorii societății civile;
50. consideră că UE ar trebui să dezvolte o abordare mai cuprinzătoare a asistenței pentru reformele învățământului în țările partenere și să aloce resurse și programe relevante învățământului primar și preșcolar, precum și dezvoltării competențelor și aptitudinilor, inclusiv digitale, unor programelor de educație profesională, pedagogică și antreprenorială adecvate, gândirii critice și conștientizării sociale la nivelul extins al societății, încă de la o vârstă fragedă; subliniază importanța unei educații de calitate ca mijloc de capacitate a tinerilor și de consolidare a coeziunii sociale;
51. salută programele elaborate de Secretariatul Uniunii pentru Mediterana, precum Med4Jobs, pentru soluționarea problemei capacității de inserție profesională a tinerilor și femeilor din țările Mediteranei; invită statele membre ale Uniunii pentru Mediterana să mandateze secretariatul său general să își concentreze activitatea pe dezvoltarea economică și socială a țărilor MENA, pentru a susține consolidarea procesului de tranziție, acordând o atenție specială femeilor și fetelor;
52. invită din nou Comisia să dea curs propunerii Parlamentului privind crearea unui program Erasmus euromediteranean ambițios, separat de Erasmus+, cu fonduri specifice și o dimensiune ambițioasă în ceea ce privește domeniul de aplicare și resursele alocate, punând accentul nu numai pe ciclul primar, secundar și superior de învățământ, ci și pe ucenicie și formarea profesională; reiterează faptul că investițiile în tineret vor oferi o bază solidă pentru reziliența și prosperitatea pe termen lung a regiunii; solicită Comisiei și Parlamentului să extindă domeniul de aplicare și participarea programului de vizitatori al Uniunii Europene pentru vizitatori și să faciliteze participarea tinerilor și a liderilor politici de sex feminin; solicită, de asemenea, UE să susțină reformele de modernizare a sistemelor de învățământ din aceste țări;
53. reamintește sprijinul acordat finanțării programelor de formare academică și profesională pentru crearea unor rezerve ample de competențe profesionale în țările MENA și pentru acțiuni precum cartea pentru mobilitate în învățământul profesional și tehnic din cadrul Erasmus +, care ar trebui extinsă, pe cât posibil, la toate țările MENA, prin intermediul unor instrumente flexibile și evolutive, cum ar fi parteneriatele pentru mobilitate;
54. condamnă categoric, încă o dată, toate atrocitățile și încălcările la scară largă ale drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar comise în timpul conflictului,

și în special cele comise de forțele regimului Assad, inclusiv cu sprijinul aliaților săi, precum și cele comise de organizațiile teroriste listate de ONU; regretă profund eșecul repetat al încercărilor regionale și internaționale de a pune capăt războiului, și solicită insistent o cooperare reînnoită intensivă la nivel global, pentru a se ajunge la o soluție pașnică și durabilă a conflictului; subliniază că nu ar trebui să existe niciun fel de toleranță sau impunitate pentru crimele oribile comise în Siria; își reiterează apelul pentru o anchetare și o urmărire penală independentă, imparțială, detaliată și credibilă a celor responsabili și sprijină activitatea Mecanismului internațional, imparțial și independent pentru crimele internaționale comise în Republica Arabă Siriană începând cu martie 2012; solicită, de asemenea, susținerea OSC și a ONG-urilor care colectează dovezile de încălcare a drepturilor omului și a dreptului umanitar și contribuie la păstrarea lor;

55. regretă faptul că, de la revizuirea PEV din 2015, un singur raport, din 18 mai 2017, privind punerea în aplicare a revizuirii politicii europene de vecinătate (JOIN(2017)0018) a evaluat evoluțiile din vecinătate la nivel regional, în pofida angajamentului menționat în Comunicarea din 2015 privind revizuirea PEV de a se prezenta rapoarte periodice la nivel de vecinătate, pe lângă raportarea pentru fiecare țară în parte, inclusiv informații privind libertățile fundamentale, statul de drept, egalitatea de gen și aspectele legate de drepturile omului; solicită ca rapoartele la nivel național și regional să includă analize adecvate ale realizărilor și evaluări ale impactului politicilor UE și ale statelor membre asupra drepturilor omului;
56. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și Vicepreședintei Comisiei/Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.

EXPUNERE DE MOTIVE

Au trecut opt ani de la seria de tulburări și revolte de masă, definite în mod obișnuit „Primăvara arabă”, care au afectat regiunea MENA. Aceasta a fost, fără îndoială, un eveniment care a transformat configurația regiunii și a avut rezultate foarte diferite în fiecare dintre țările în cauză.

Ea a constituit o serie excepțională de evenimente, în sensul că a implicat în mod activ mase ale populației arabe, care au protestat împotriva regimurilor autoritare și au cerut o mai mare libertate, o mai mare participare în societate, mai multe drepturi, mai multă justiție și includere sociale.

Un segment deosebit de activ al populației din timpul fazei respective a fost tineretul, provenind din medii diferite și cu revendicări și aspirații diferite. Este deosebit de important să se ia în considerare ceea ce a urmat revendicărilor lor, deoarece datele demografice care caracterizează această regiune fac din aceasta o mare parte din societate, care, dintr-o serie de motive, a fost lăsată în urmă, a fost exclusă, nu are un loc de muncă și are puține speranțe de îmbunătățire a situației sale.

Regiunea care va fi analizată în prezentul raport este Magrebul împreună cu țările din Mashrek, cuprinzând, astfel, sudul și o parte din țărmurile estice ale Mediteranei (Maroc, Algeria, Tunisia, Libia, Egipt, Liban, Iordania și Siria).

Scopul acestui raport este de a evalua situația din aceste țări la opt ani de la „Primăvara arabă”, pentru a identifica tendințele și, în special, pentru a evalua răspunsul Uniunii Europene - o regiune pe care o parte importantă a populațiilor vizate o considera ca un model de libertate, democrație și prosperitate. El va identifica deficiențele politicilor UE și va prezenta propuneri, ținând seama de unele bune practici care au apărut în această privință.

Deși nu este nici posibil, nici echitabil să se identifice o soluție adecvată pentru toate țările implicate, fiecare dintre acestea având propriile condiții și situații specifice, este posibil să se ofere câteva elemente care se aplică cel puțin unora din țări și unele practici existente care pot fi reproduse în alte țări.

Atunci când s-au analizat opțiunile de politică ale UE în domeniu, un factor-cheie a fost schimbarea culturală evidențiată de reexaminarea politicii europene de vecinătate din 2015. Dacă politica UE până în acel moment fusese caracterizată de o abordare bazată pe valori și pe principiul „mai mult pentru mai mult”, conflictele care au izbucnit în zonă, precum și amenințarea teroristă și, mai târziu, criza refugiaților, au făcut ca reexaminarea să fie concepută - la cererea statelor membre ale UE - astfel încât să pună accentul principal pe acțiunea UE în materie de securitate și pe stabilizarea acestor țări, mai degrabă decât pe sprijinirea democratizării. Deși această politică are anumite avantaje, în special introducerea principiului responsabilității comune, este, de asemenea, adevărat că a determinat unele dintre țările în cauză să abandoneze cel puțin parțial calea reformelor democratice și să își folosească rolul la limitarea migrației și cooperarea în materie de combatere a terorismului pentru a obține avantaje și finanțare din partea UE, exploatând adesea contradicțiile existente în relațiile bilaterale cu statele membre ale UE, precum și între acestea și abordarea UE - o tendință care slăbește Europa și dăunează credibilității acesteia în acțiunea sa externă.

În același timp, ea a clarificat, o dată pentru totdeauna, că politica UE față de aceste țări

trebuie să renunțe la abordarea de sus în jos și să țină seama mai degrabă de voința și de nevoile țărilor respective. Se poate spune că acest lucru ar trebui, de asemenea, să implice consultarea societății civile locale ca reprezentantă a țării și a populației sale, adesea mai mult decât autoritățile sale de guvernare. Raportul recomandă o implicare mai mare a organizațiilor locale ale societății civile.

Regiunea suferă încă foarte tare de pe urma consecințelor revoltelor, deși în grade diferite. Unele aspecte ar putea fi mai stringente în unele țări (încheierea conflictului, demararea unui proces de reconciliere, îmbunătățirea situației drepturilor omului etc.), dar o problemă pe care toate țările o au în comun este performanța economică slabă, agravată de evenimente externe, cum ar fi criza financiară mondială, sau crize semi-externe, cum ar fi scăderea prețurilor petrolului, care a început în 2014. Ceea ce este în discuție este modelul lor economic care, timp de decenii, s-a bazat pe subvenții de stat și pe locuri de muncă în sectorul public. Acum că bugetele de stat se află sub o presiune atât de mare din aceste motive, precum și din alte motive, lipsa unui sector privat real, barierele existente în calea întreprinderilor, scăderea investițiilor străine directe, starea precară a infrastructurii, declinul turismului, au devenit în mod clar unele dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă aceste țări. Aceste aspecte sunt legate de nivelul extrem de ridicat al șomajului în rândul tinerilor, unul dintre factorii care au dus la proteste și care rămâne critic sau chiar s-a agravat din 2011. Oferirea de oportunități de angajare, facilitarea antreprenoriatului, îmbunătățirea calității educației, inclusiv a prezenței tinerilor în procesul decizional, sunt acțiuni esențiale pentru soluționarea acestei probleme, iar acțiunile UE trebuie, de asemenea, să țină seama de acest lucru la elaborarea politicilor UE în acest domeniu.

A răspunde așteptările poporului arab care protestează în stradă, în special tinerilor, nu este o sarcină ușoară și necesită timp și multe eforturi și voință politică. Însă este necesar, dacă se dorește ca aceste țări să devină „stabile” și reziliente pe termen lung. Acesta nu este doar un interes strategic al UE, ci este, de asemenea, în concordanță cu valorile fundamentale ale UE.

24.1.2019

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la situația de după Primăvara arabă: calea de urmat pentru regiunea MENA
(2018/2160(INI))

Raportoare pentru aviz: Maria Arena

SUGESTII

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen recomandă Comisiei pentru afaceri externe, care este comisie competentă, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),
- având în vedere Raportul privind disparitatea de gen la nivel global în 2017 al Forumului Economic Mondial,
- având în vedere Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDFF/CEDAW),
- având în vedere recomandarea Comisiei pentru drepturile femeii a Adunării Parlamentare a Uniunii pentru Mediterana, intitulată „Participarea femeilor în posturile de conducere și în procesul decizional: provocări și perspective”, adoptată în cadrul celei de-a 13-a sesiuni plenare organizate în mai 2017, la Roma,
- având în vedere Declarația și Platforma de acțiune de la Beijing din septembrie 1995 și Programul de acțiune al Conferinței Internaționale pentru Populație și Dezvoltare (Conferința de la Cairo) din septembrie 1994, precum și rezultatele conferințelor lor de evaluare,
- având în vedere Agenda 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă, în special obiectivele de dezvoltare durabilă 1, 4, 5, 8, 10 și 13,
- având în vedere cea de-a 18-a Conferință a părților (COP 18) la Convenția-cadru a

Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), care a avut loc la Doha, Qatar, între 26 noiembrie și 8 decembrie 2012, precum și decizia sa de a promova echilibrul de gen și de a îmbunătăți participarea femeilor la negocierile CCONUSC și la reprezentarea părților în organismele instituite în temeiul convenției sau al Protocolului de la Kyoto (Decizia 23/CP.18),

- având în vedere cea de-a 21-a Conferință a părților (COP 21) la CCONUSC, care a avut loc la Paris, Franța, între 30 noiembrie și 12 decembrie 2015,
 - având în vedere cea de-a 22-a Conferință a părților (COP 22) la CCONUSC, care a avut loc la Marrakech, Maroc, între 7 și 18 noiembrie 2016, și decizia sa privind genul și schimbările climatice, care prelungește Programul de lucru de la Lima din 2014 privind genul (Decizia 21/CP.22),
 - având în vedere Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen 2016-2020 (PAEG II),
 - având în vedere Angajamentul strategic pentru egalitatea de gen 2016-2019,
- A. întrucât revoltele arabe din 2011 au dislocat vechile structuri și au generat un val de angajament civic, în care femeile sunt actori importanți; întrucât, cu toate acestea, această tranziție nu a condus încă la o creștere a participării femeilor la concepția unor politici, legi și drepturi care să le confere un rol determinant în societățile în care trăiesc;
- B. întrucât, în pofida progreselor în promovarea egalității de gen la nivel mondial, femeile din regiunea Orientului Mijlociu și Africii de Nord (MENA) rămân subreprezentate în toate sferele vieții, în special pe piața muncii și în sfera economică și politică;
- C. întrucât multe fete sunt încă forțate să se căsătorească timpuriu sau să abandoneze școala și nu își pot exploata potențialul de a realiza venituri în regiunea MENA; întrucât, în unele țări din această regiune, mutilarea genitală a femeilor (MGF) este în continuare o practică larg răspândită;
- D. întrucât există o tendință îngrijorător de extinsă de a învinovăți victimele violenței de gen, în special ale hărțuirii sexuale; întrucât adesea aceste acte nu sunt condamnate de autoritățile publice sau de alte instituții;
- E. întrucât legile din întreaga regiune sunt departe de a fi uniforme, dar, în majoritatea țărilor, actele homosexuale consimțite între adulți, în privat, sunt considerate infracțiuni penale;
- F. întrucât apărătorii drepturilor femeilor au jucat un rol esențial ca agenți activi ai schimbării în regiune, pledând pentru modificări legislative ale politicilor care încă instituționalizează discriminarea; întrucât apărătorii drepturilor femeilor și ale persoanelor LGBTI în regiunea MENA și nu numai au curajul de a afrunta și a contesta normele sociale, confruntându-se frecvent cu numeroase obstacole, printre care amenințări, hărțuire, defăimare, stigmatizare, presiune socială, arestări, tortură, închisoare, interdicții de călătorie, răpiri și alte încălcări ale drepturilor lor;
- G. întrucât părțile la CCONUSC au stabilit la COP 18 obiectivul de a realiza echilibrul de gen în cadrul organismelor înființate în temeiul Convenției și al Protocolului de la Kyoto, pentru a îmbunătăți participarea femeilor, a conduce o politică mai eficace privind

schimbările climatice, care să țină seama în mod egal de nevoile femeilor și ale bărbaților, precum și pentru a monitoriza progresele în realizarea echilibrului de gen în promovarea unei politici climatice care să integreze dimensiunea de gen (Decizia 23/CP.18);

- H. întrucât Programul de lucru de la Lima privind egalitatea de gen, adoptat la cea de a 20-a Conferință a părților (COP 20) prin Decizia 18/CP.20, impune cerințe legate de egalitatea de gen în reprezentarea părților și promovează conștientizarea problematicii de gen în conceperea și implementarea politicii privind schimbările climatice;
- I. întrucât Acordul de la Paris, adoptat la COP 21, stabilește că în toate aspectele implementării acordului trebuie integrate acțiuni de combatere a schimbărilor climatice care să includă dimensiunea de gen;
1. își exprimă dezamăgirea pentru faptul că, în majoritatea țărilor Primăverii arabe, situația femeilor nu s-a îmbunătățit sau chiar a regresat¹, deși acestea au fost parte a forței motrice care a condus la revoltele arabe și au avut un rol activ în mobilizarea pentru democrație și pentru drepturile sociale, politice și civile; constată, cu toate acestea, că, de atunci, în unele țări din regiunea MENA aceste mișcări au fost însoțite de reforme legislative în favoarea egalității de gen, fără a se bucura însă de mare succes concret, în absența unor investiții în instrumente de informare adecvate;
 2. subliniază că implicarea și autonomizarea femeilor în sfera publică, politică, economică și culturală în țările din regiunea MENA este esențială pentru instaurarea stabilității, a păcii și a prosperității economice pe termen lung; subliniază că, în țările în care Primăvara arabă a condus la conflicte continue, implicarea femeilor în procesul de pace și în mediere este esențială pentru recrearea unei societăți non-violente; consideră că accesul femeilor la educație, cu sprijinul organizațiilor societății civile, alături de egalitatea de gen, sunt primordiale pentru realizarea acestui obiectiv;
 3. remarcă că accesul femeilor și fetelor la educație este fundamental pentru a promova rolul lor în toate aceste sfere; susține că organizațiile societății civile care activează în domeniul drepturilor femeilor și al egalității de gen pot contribui la autonomizarea femeilor în țările MENA; solicită astfel Uniunii să acorde o susținere mai mare acestor organizații ale societății civile din regiune, bazându-se pe inițiativele reușite;
 4. subliniază că, în pofida Primăverii arabe, există încă obstacole precum legile și instituțiile discriminatorii, care impun femeilor restricții în participarea politică, candidatura pentru funcții sau satisfacerea exigențelor lor economice și sociale;
 5. remarcă faptul că unele țări găzduiesc milioane de refugiați, dintre care majoritatea sunt femei și copii care trăiesc în sărăcie, ceea ce exacerbează violența domestică, prostituția femeilor și a fetelor, căsătoriile forțate ale copiilor și munca copiilor în comunitate;
 6. invită Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să își intensifice eforturile pentru schimbul de bune practici în ceea ce privește rolul femeilor în viața publică;
 7. invită țările din regiunea MENA să implementeze Planul de acțiune de la Beijing pentru

¹Esfandiari, H., Heideman, K. (2015), „Rolul și statutul femeilor după revoltele arabe”, *IEMed Mediterranean Yearbook* 2015, p. 303-306.

accesul femeilor la educație și sănătate ca drepturi fundamentale ale omului, inclusiv accesul la planificarea familială voluntară și la sănătate sexuală și reproductivă și la drepturile aferente, cum ar fi accesul la contracepție gratuită, avorturi legale și în condiții de siguranță, precum și la educație sexuală și relațională pentru fete și băieți;

8. solicită insistent acestor țări să ratifice și să ridice toate rezervele existente în privința CEDAW; solicită insistent acestor țări să ia măsurile necesare pentru a consolida egalitatea de gen în societate, de exemplu prin adoptarea unor planuri naționale de acțiune care să includă măsuri efective pentru egalitatea de gen, în parteneriat cu actorii societății civile;
9. subliniază că egalitatea de gen și participarea femeilor la viața publică sunt elemente esențiale pentru a stimula democrația și a crea o societate pașnică, care să funcționeze mai bine;
10. invită țările MENA să își reformeze legislația privind statutul personal pentru a elimina legile discriminatorii împotriva femeilor, cum ar fi cele privind succesiunea și căsătoria, să crească participarea femeilor la viața publică, inclusiv în cea politică, precum și să combată toate formele de violență împotriva femeilor și fetelor, ratificând Convenția de la Istanbul;
11. invită insistent guvernele și parlamentele țărilor MENA să ia măsuri pentru a promova participarea efectivă a femeilor la toate nivelurile vieții politice, la nivelul guvernelor și parlamentelor naționale, regionale și locale, precum și la nivelul organizațiilor internaționale, cum ar fi Organizația Națiunilor Unite; solicită, în acest sens, intensificarea schimbului de bune practici pentru a promova egalitatea de gen prin consolidarea cooperării la nivel internațional cu ONU Femei, Uniunea Interparlamentară și Comitetul pentru drepturile femeii din cadrul Adunării Parlamentare a Uniunii pentru Mediterana;
12. invită țările MENA să contribuie în mod activ la combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor; invită țările MENA să semneze și să ratifice Convenția de la Istanbul, ca mijloc de combatere a violenței împotriva femeilor și a fetelor, inclusiv a violenței domestice și a MGF; solicită, în special, țărilor care nu au făcut încă acest lucru să își revizuiască legislația, adăugând conceptul de violență sexistă și de crimă de onoare, sancționând penal inclusiv amenințările și impunând pedepse mai severe pentru toate aceste crime;
13. recunoaște rolul important al apărătorilor drepturilor femeilor în recente schimbări legislative din regiune, cum ar fi legea recentă privind violența împotriva femeilor din Tunisia, care permite femeilor să obțină ordine de protecție de urgență și pe termen lung împotriva agresorilor, introducerea unor îmbunătățiri parțiale ale legii din 2008 privind violența domestică în Iordania, precum și abrogarea legilor care permiteau violatorilor să se căsătorească cu victima pentru a nu fi pedepsiți în Tunisia, Iordania și Liban; constată, cu toate acestea, că sunt necesare reforme structurale în regiune pentru a garanta că toate femeile sunt libere să trăiască fără discriminare sau violență;
14. reamintește disparitățile economice și sociale semnificative dintre zonele urbane și cele rurale, care privează adesea femeile de mijloacele necesare pentru a-și asigura independența; solicită creșterea descentralizării și a capacității regiunii MENA, prin

accentuarea autonomiei locale; solicită, de asemenea, un sprijin mai mare din partea UE pentru societatea civilă din regiune, plecând de la inițiativele reușite întreprinse;

15. salută programele elaborate de secretariatul Uniunii pentru Mediterana, precum Med4Jobs, pentru soluționarea problemei capacității de inserție profesională a femeilor din țările Mediteranei; invită statele membre ale Uniunii pentru Mediterana să mandateze secretariatul său general să își concentreze activitatea pe dezvoltarea economică și socială a țărilor MENA, pentru a susține consolidarea procesului de tranziție, acordând o atenție specială femeilor și fetelor;
16. subliniază importanța includerii unei perspective de gen în examinarea și aprobarea proiectelor Uniunii pentru Mediterana, pentru a promova eficient capacitatea economică, socială și politică a femeilor din regiune;
17. reamintește, de asemenea, importanța sectorului agricol pentru economiile țărilor regiunii MENA; subliniază impactul direct al schimbărilor climatice asupra sectorului agricol și, în special, asupra femeilor; solicită tuturor statelor membre să-și îndeplinească angajamentele luate în concluziile adoptate la a 62-a sesiune a Comisiei pentru statutul femeii a ONU în ceea ce privește problemele de rezolvat și oportunitățile de realizare a egalității de gen, de autonomizare a femeilor și a fetelor din zonele rurale și de integrare a zonelor rurale, ținând seama de particularitățile strategiilor climatice;
18. subliniază faptul că femeile pot fi vectori puternici ai promovării și instaurării păcii, ai soluționării conflictelor și ai stabilizării și evidențiază rolul lor capital în prevenirea radicalizării și în combaterea extremismului violent și a terorismului; reamintește că implicarea femeilor la toate nivelurile proceselor decizionale în conceperea și implementarea acestor strategii contribuie la eficacitatea și sustenabilitatea politicilor și programelor; invită Comisia și statele membre să sprijine femeile din regiunea MENA și organizațiile care le apără și le promovează drepturile; subliniază necesitatea unui acces facil la justiție și a unei justiții de tranziție, acordând o atenție specială femeilor care au supraviețuit violențelor sexuale produse în contextul conflictelor;
19. recunoaște că egalitatea de gen este un catalizator pentru dezvoltarea sustenabilă și afruntarea provocărilor climatice; subliniază faptul că femeile nu sunt numai victime, ci și importanți agenți ai schimbării, care, în condițiile unei participări egale, pot formula și aplica strategii eficiente de contracarare a schimbărilor climatice și/sau soluții de adaptare sau de atenuare și pot crea reziliență la schimbările climatice, ca urmare a experienței lor în diverse domenii și a cunoștințelor practice în mai multe sectoare, cum ar fi agricultura, silvicultura și pescuitul sau infrastructurile energetice și orașele ecologice;
20. solicită țărilor MENA să respecte Decizia 23/CP.18 a CCONUSC, care stabilește obiectivul de realizare a echilibrului de gen în cadrul organismelor înființate în temeiul Convenției și al Protocolului de la Kyoto, pentru a îmbunătăți participarea femeilor, a asigura o politică mai eficientă privind schimbările climatice, care să țină seama în mod egal de nevoile femeilor și ale bărbaților, precum și a monitoriza progresele în direcția atingerii echilibrului de gen în promovarea unei politici climatice care să țină seama de dimensiunea de gen;
21. reamintește Decizia 21/CP.22 a CCONUSC privind genul și schimbările climatice, care invită părțile să desemneze și să ofere sprijin unui punct național de contact pentru

chestiuni legate de gen în cadrul negocierilor, aplicării și monitorizării politicilor climatice;

22. reamintește că Angajamentul strategic pentru egalitatea de gen 2016-2019 face din promovarea egalității de gen și a drepturilor femeilor în întreaga lume una dintre prioritățile de politică externă ale UE; consideră că Comisia trebuie să-și respecte angajamentul de a-și prioritiza acțiunile pentru egalitatea de gen, inclusiv prin alocarea resurselor financiare necesare;
23. își exprimă îngrijorarea cu privire la accesul la serviciile publice de sănătate, în special de sănătate sexuală și reproductivă și la drepturile aferente, cu precădere pentru femeile și fetele din zonele rurale;
24. reamintește delegațiilor UE importanța integrării perspectivei de gen în dialogurile politice și în dialogurile privind politicile sectoriale;
25. aduce un omagiu tuturor apărătorilor drepturilor femeilor și ale persoanelor LGBTI care încearcă să combată tratamentele nedrepte și discriminatorii, precum și celor care au apărut drepturile omului în ciuda dificultăților întâmpinate; invită guvernele din regiunea MENA să instituie de urgență mecanismele necesare pentru combaterea tuturor formelor de violență, inclusiv a hărțuirii, împotriva activiștilor pentru drepturile femeilor și ale persoanelor LGBTI;
26. solicită Comisiei și SEAE să asigure susținerea apărătorilor drepturilor femeilor și ale persoanelor LGBTI și să continue să îmbunătățească aplicarea Orientărilor UE privind apărătorii drepturilor omului, utilizând integral toate mijloacele pe care le au la dispoziție; subliniază că delegațiile UE trebuie să acorde prioritate susținerii apărătorilor drepturilor omului celor mai expuși riscurilor în contextul cererilor de propuneri la nivel local din cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO), acordând un sprijin eficient și specific;
27. reiterează solicitarea Adunării Parlamentare a Uniunii pentru Mediterana de a promova un proiect de hartă euro-mediteraneeană a disparităților de gen, care să includă o analiză a ratelor de reprezentare a femeilor în parlamentele naționale și regionale, precum și în instituțiile locale; consideră că atât Comisia pentru drepturile femeii a acestei adunări parlamentare, cât și Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen a Parlamentului European ar trebui să fie informate anual cu privire la indicatorii de inegalitate de gen în regiunea euro-mediteraneeană.

INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	23.1.2019
Rezultatul votului final	+: 21 -: 7 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Beatriz Becerra Basterrechea, Heinz K. Becker, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Arne Gericke, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Niebler, Maria Noichl, Marijana Petir, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská
Membri supleanți prezenți la votul final	Eleonora Forenza, Julie Girling, Livia Járóka, Dubravka Šuica, Mylène Troszczynski, Julie Ward
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Jean Lambert

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

21	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea
GUE/NGL	Malin Björk, Eleonora Forenza, João Pimenta Lopes
PPE	Heinz K. Becker, Anna Maria Corazza Bildt, Julie Girling, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Dubravka Šuica
S&D	Vilija Blinkevičiūtė, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Maria Noichl, Pina Picierno, Liliana Rodrigues, Julie Ward
VERTS/ALE	Jean Lambert, Terry Reintke, Ernest Urtasun

7	-
ECR	Arne Gericke, Jadwiga Wiśniewska
ENF	Mylène Troszczynski
PPE	Angelika Niebler, Marijana Petir, Michaela Šojdrová, Anna Záborská

0	0

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

Data adoptării	4.2.2019
Rezultatul votului final	+: 33 -: 3 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Michèle Alliot-Marie, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Elmar Brok, Klaus Buchner, Arnaud Danjean, Georgios Epitideios, Michael Gahler, Iveta Grigule-Pēterse, Sandra Kalniete, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Dobromir Sośnierz, Charles Tannock
Membri supleanți prezenți la votul final	Brando Benifei, Neena Gill, Liisa Jaakonsaari, Soraya Post, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Helmut Scholz
Membri supleanți [articolul 200 alineatul (2)] prezenți la votul final	Santiago Fisas Ayxelà, Karin Kadenbach, Ramón Luis Valcárcel Siso, Julie Ward, Flavio Zanonato

**VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

33	+
ALDE	Iveta Grigule-Pēterse, Javier Nart
ECR	Charles Tannock
GUE/NGL	Helmut Scholz
PPE	Michèle Alliot-Marie, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Santiago Fisas Aixelà, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, David McAllister, Ramona Nicole Mănescu, Francisco José Millán Mon, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Ramón Luis Valcárcel Siso
S&D	Brando Benifei, Goffredo Maria Bettini, Neena Gill, Liisa Jaakonsaari, Karin Kadenbach, Arne Lietz, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Soraya Post, Julie Ward, Flavio Zanonato
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Barbara Lochbihler

3	-
ECR	Bas Belder
NI	Georgios Epitideios, Dobromir Sośnierz

0	0

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri